

HighScope hugvekján **Að koma með barnið í leikskólann**

Að koma með barnið í leikskólann

Við eigum öll okkar góðu og slæmu daga og við könnumst væntanlega öll við það að vakna og vilja ekkert frekar en fá að sofa lengur! En það er ekki alltaf hægt og okkur fullorðnum finnst það oft erfitt en við vitum af hverju það er ekki hægt, við höfum okkar skyldur hvort sem það er skóli eða vinna en litlu börnin okkar eiga erfiðara með að skilja það.

Það getur því stundum verið erfitt fyrir börnin að koma í leikskólann, sum eiga nánast alltaf erfitt með að koma, sum ganga í gegnum tímabil þar sem þau vilja ekki koma í leikskólann og reyna að gera það sem þau geta til að vera lengur hjá mömmu eða pabba, sum eiga bara dag og dag á meðan önnur koma bara alltaf brosandí og kát í leikskólann.

Það er mikilvægt fyrir alla aðila að gera sér grein fyrir af hverju barnið á erfitt með að koma og hvort það er barnið eða foreldrið sem á erfitt með að kveðja.

Það þarf oft lítið til að koma ungum börnum úr jafnvægi og smávægilegar breytingar sem fullorðnum finnast ekki merkilega geta haft mikil áhrif á börnin.

Okkur finnst mikilvægt að foreldrar og kennarar eigi í góðum samskiptum og þegar börnin eiga svona tímabil/daga er mikilvægt að taka á þeim saman. Í langflestum tilfellum hætta börnin fljótlega að gráta (innan 10 mínútna) og fara að taka þátt í því sem er að gerast í leikskólanum. Ef það gerist ekki og þetta ástand varir lengi ræða kennarar það við foreldrana og finna leiðir til að gera aðskilnaðinn auðveldari.

Hér eru nokkur ráð sem við gefum foreldrum í þessum aðstæðum:

- Talaðu á rólegan og yfirvegaðan hátt um það sem er að fara að gerast og hvernig það mun gerast (t.d. í fataklefanum er hægt að tala um að nú ætli barnið að fara úr úlpunni og skónum og svo farið þið saman inn á deild og svo fari barnið að borða morgunmat osfrv. Ekki lofa barninu að það fái að gera eitthvað í leikskólanum sem mögulega er ekki hægt að standa við, haltu þig við staðreyndir)
- Viðurkenndu tilfinningar barnsins, talaðu um hvernig því líður og að þú vitir að það sé stundum erfitt að kveðja og segðu barninu hvað þú ert að fara að gera. Ekki segja við barnið (þótt það sé orðið 4 eða 5 ára) að það sé of stórt til að láta svona. Stórt fólk hefur líka tilfinningar og ef við lítum í eigin barm þá koma líka tímabil hjá okkur sem eru erfið og við þurfum líka að gera hluti sem okkur langar ekki að gera.

HighScope hugvekjan
Að koma með barnið í leikskólann

- Ef barnið á uppáhaldskennara er gott að sá kennari taki á móti barninu ef það er mögulegt.
- Það er mikilvægt að KVEÐJA barnið, ekki laumast í burtu. Það er betra fyrir barnið að upplifa sársaukann í smástund og sjá foreldri fara heldur en átta sig allt í einu á því að mamma/pabbi er farin(n) og byrja þá að fara að leita. Barnið verður miklu óöruggara og fer að vantroysta öllum og aðskilnaðurinn verður enn erfiðari.
- Vertu jákvæð(ur), jafnvel þótt þér finnist erfitt að kveðja. Líðan þín smitar sér til barnsins og ef það finnur að þú ert hrædd(ur), óörugg(ur) eða í uppnámi þá verður barnið það líka. Ræddu þessa líðan við kennarana og finnið leið til að takast á við þetta saman.
- Settu barnið í fang kennara, ekki láta kennarann taka barnið úr fanginu á þér. Þetta gefur barninu til kynna að þú treystir kennaranum fyrir barninu og barnið lærir það smám saman. Þannig veit líka kennarinn hvenær þú ert tilbúin(n) að kveðja barnið og það kemur ekkert hik sem skapar óöryggi.
- Þú getur beðið fyrir utan deildina og kíkt á gluggann (ef það er hægt án þess að láta barnið sjá þig) ef þér líður betur með það eftir að hafa kvatt barnið en EKKI koma aftur inn þótt barnið sé grátandi eftir að hafa kvatt þig og þú það. Til að hjálpa barninu að aðlagast er mikilvægt að kennarinn fái tækifæri til að hjálpa barninu að róa sig og barnið læri að þegar þú kveður og ferð ertu í alvöru að fara.
- Þér er velkomið að hringja í leikskólann og athuga með barnið ef það reynist erfitt að kveðja. Það róar oft mömmu/pabbahjartað og öllum líður betur að vita hvernig barninu líður.
- Komdu skilaboðum/upplýsingum til kennarans áður en þú kveður barnið svo þú þurfir ekki að koma aftur inn á deildina eftir að hafa kvatt.
- Þú getur verið viss um að kennarar hér tala um líðanina við barnið og það fær eins langan tíma og það þarf til að jafna sig. Barnið fer að gera það sem það vill þegar það er tilbúið og fer á sínum eigin forsendum.